

Morgenbladet, torsdag 18 januar 1951.

Overlæge Scharffenbergs svar til Stortingets presidentskap

Han erklærer at protesten er «likegyldig
for meg personlig»

Overlæge Johan Scharffenberg sendte i går Stortingets presidentskap dette svar:

Jeg vil først påvise enkelte feil i skrivelsen av 16/1 1951.

I.

I punkt 2 heter det: «Den opplysning han gir i boka at han har meddelt til en stortingsmann og funksjonærer ved Stortingets kontor sin hensikt . . . » o. s. v.

Denne opplysning står ikke i boken, men i min artikkel i «Aftenposten» nr. 17.

En sådan *sluskefeil* er ikke presidentskapet verdig.

II.

I punkt 5 heter det: «Overlegen opplyser selv at han har fått dokumentene av dr. juris Herman Harris Aall».

Jeg har ikke fått dokumentene av dr. Aall, har ikke hatt noen kontakt med ham i denne anledning og har aldri opplyst noe slikt.

En sådan *uetterrettelighet* er ikke presidentskapet verdig.

I punkt 5 heter det videre: «Overlegen opplyser selv . . . at dokumentene skriver seg fra tyskerne».

Jeg har opplyst at det tyske sikkerhetspoliti la beslag på en del av Stortingets arkiv,

at granskingskommisjonen av 1943 fra sommeren 1944 med atskillig vanskelighet fikk tatt avskrifter av referater i arkivet,

at retten i en dom har erkjent at kommisjonen har «visstnok kunnet redde historisk materiale som ellers fryktes å kunne ha gått tapt».

Da dokumentene er nevnte kommisjons avskrifter fra Stortingets arkiv, er påstanden at de «skriver seg fra tyskerne» en *forvrengning*, som ikke er presidentskapet verdig.

III.

Utdrag av referatene er tidligere offentliggjort

1) på tysk i «Auswärtige Politik» i heftet for juni 1942,

2) på norsk i professor Bergsgårds avhandling «Utrikspolitikk» i bilag bind I til innstilling fra Undersøkelsskommisjonen av 1945.

3) i min artikkelrekke «Hemmelige stortingsforhandlinger 1939—1940» i «Morgenbladet» (1948, nr.

296, 298 — 1949, nr. 5). Det kom ingen innsigelse fra Stortingets daværende presidentskap.

Det er ikke tilstrekkelig at enkelte innviede kjenner sannheten. Almenheten bør få adgang til hele materialet, så enhver selv kan danne seg en mening om statsmaktenes politikk 1939—1940.

Jeg anser påstanden om at jeg ikke hadde kunnet unngå å bli trukket inn i den annen verdenskrig på samme måte som i den første, som *historieforfalskning*. På denne påstand bygger Norges senere utenrikspolitikk, således til slutningen til Atlantpakten.

Jeg har aldri uttalt noen mening om hvorvidt og i tilfelle når en tredje verdenskrig vil komme, men hvis den kommer, setter jeg sannsynligheten for *russisk okkupasjon av Norge og Danmark* til atskillig over 50 prosent.

Atlantpakten er et ledd i FN's hele system. Det er nå mulighet for *sprengning* av FN. I så fall vil Norge og Danmark ha full rett til å vende tilbake til nøytralitet i samarbeid med Sverige.

Hvis Norge forsømmer en eventuell anledning til å trekke seg ut av stormaktenes spill, kan Regjeringens og Stortingets politikk i sin blindhet drive det norske folk til slaktebenken.

Frykten for at det norske og det danske folk skal lide den samme skjebne som de baltiske folk, har veiet langt mer for meg enn hensynet til Stortingets ønske om å hemmeligholde sine forhandlinger 1939—1940.

Selvfølgelig forutså jeg en protest fra presidentskapet. Den er likegyldig for meg personlig, men den vil bli gagnlig hvis den kan fremkalle reaksjon fra almenheten mot Stortingets og Utenriksdepartementets hemmelighetskremmeri.

Oslo, 17. januar 1951.

Johan Scharffenberg.

Som generalsekretær
i Norsk Muhamedaner Misjon
er ansatt pastor Nils Egede Bloch-Hoell. Pastor Bloch-Hoell er født i Oslo i 1915.

114845